

kastningsfri og reaktionsfri Besætninger under Udgræsning.

Fra Veterinærdirektoratets Side er der givet Udtryk for betydelige Betæneligheder ved, at Bestemmelsen, der betyder en væsentlig Skærpelse af Hegns- og Vandingsbestemmelserne, er gjort saa vidtrækkende, som Tilfældet er, idet der f. Eks. kræves dobbelt Hegn mellem smittede Besætninger, hvilket vil forekomme Kreaturerne urimeligt og give Anledning til stadige Overtrædelser. Landbrugsorganisationerne har dog fundet det nødvendigt at opretholde denne Formulering, bl. a. for derigennem at tilskynde Kreaturholderne til snarest muligt at faa bragt paa det rene, om deres Besætninger er kastningsfri eller reaktionsfri.

#### Til § 5.

*Stk. 1—3.* Indsættelse af Kvæg paa fælles Græsgang frembyder en væsentlig Fare for Spredning af Smitten, og ifølge Sagens Natur vil Smitten ofte blive ført hjem til adskillige Besætninger fra den enkelte Græsgang, paa hvilken Kastning er forekommet. For bedst muligt at hæmme Smittespredningen maa det forlanges, at Kasterdyr straks afsondres bedst muligt og snarest muligt fjernes fra Græsgangen. Det skal dog være tilladt at opstalde Kasterdyr i en Isolationsstald paa Græsgangen, indtil en Dyr lægeundersøgelse er afsluttet. Tvungen Dyr lægeundersøgelse er kun forlangt for saa vist angaar de „rene“ Græsgange (*Stk. 3*), idet dette maa anses for særlig nødvendigt af Hensyn til de andre Ejere af Kvæg paa Græsgangen. Disse Ejere maa derefter i givet Fald gennem Kredsdyrlægen have Underretning om, hvorledes de sikrer sig mod at faa Smitten slæbt hjem til Besætningerne (f. Eks. gennem Foretagelsen af Blodprøver i passende Omfang).

#### Til § 6.

I Forbindelse med de øvrige smitteforebyggende Foranstaltninger maa de omhandlede Foranstaltninger anses for naturlige til at indskrænke Mulighederne for Smittespredning i Almindelighed.

#### Til § 7.

*Stk. 1—3.* Bestemmelserne svarer til § 1, *Stk. 5*, i Tuberkuloseloven. Bestemmelsen i *Stk. 2*, 2. Punktum, er dog taget fra Tuberkulosebekendtgørelsens § 33, *Stk. 2*.

#### Til § 8.

*Stk. 1.* De i Øjeblikket gældende Forbud bortfalder, jfr. fornævnte Bekendtgørelse Nr. 205 af 7. Juli 1927, § 3, enten

naar det ved Laboratorieundersøgelse godtgøres, at Kastningen skyldes anden Aarsag end smitsom Kastning, eller naar Dyr lægen efter at have modtaget Laboratoriets Meddelelse om, at det ikke har kunnet godtgøres, at Tilfældet har været smitsom Kastning, paa Grundlag af sin Undersøgelse af Tilfældet og af Besættningens Bedæknings- og Kælvningslister udsteder Erklæring om, at det er overvejende sandsynligt, at der ikke i Besætningen forefindes smitsom Kastning. Foruden at Forbudene fortsat maa bortfalde ved en saadan Paavisning, maa de endvidere bortfalde, naar vedkommende Besætning har vist sig reaktionsfri ved en diagnostisk Undersøgelse.

*Stk. 2.* Der maa regnes med, at det i et vist Omfang kan blive nødvendigt at fastsætte nærmere Regler vedrørende Genneførelsen af de omhandlede Bestemmelser.

#### Til § 9.

*Stk. 1—6.* Det sker ret hyppigt, at Tyre viser positiv Reaktion ved en diagnostisk Blodprøve eller Sædprøve, og det sker ikke sjældent, at der paavises Abortbaciller i Sæd af Tyre, enten i Forbindelse med, eller uden at Betændelsesprocesser i Kønsganerne klinisk lader sig paavise. Det er gentagne Gange paavist, at smittede Tyre har smittet et ikke ringe Antal andre Besætninger, og det er derfor ganske nødvendigt, at de nævnte Bestemmelser fastsættes til Sikring af, at kastningsfri Besætninger ikke smittes gennem Bedækning eller kunstig Sædoverføring, og af, at de paagældende Tyre bedst muligt beskyttes mod at blive smittet samt kontrolleres gennem diagnostiske Prøver. Hvad angaar Tyre, som viser kliniske Symptomer paa at være angrebet i Kønsganerne, og som saaledes viser stærke Tegn paa at være smittefarlige, eventuelt indeholder Abortbaciller i Sæden, skal bemærkes, at der efter almindelig Erfaring ikke er Mulighed for, at de kan helbredes og med Sikkerhed blive smittefri. De bør derfor altid slagtes.

Hvad særlig angaar Paragraffens *Stk. 2* bemærkes, at De samvirkende Landboforeninger i Fyns Stift har foreslaaet, at Affattelsen af *Stk. 2* ændres saaledes, at det i Stedet for i Tilfælde af Kastning at kræve alle Hundyr fjernet fra Ejendommen eller Tyrene overført til en anden Ejendom blot foreskrives, at der optages Forhandlinger med Veterinærdirektoratet om de Foranstaltninger, som det for at andre videre Udbredelse af Kastningssmitte maatte være nødvendigt at træffe. Da Bestemmelsens nuværende Formulering imidlertid er i Overens-